Ч. 276. Четвер 22 (9) грудня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Положене в Австриї і на Угорщині. — Внутрішні відносини в Росиї. — Розрухи в Москві. — З поля війни).

Здає ся, що правительство мимо того, що палата послів не хотіла ухвалити суми запомогової для потерпівших від нещасть елементарних, де мабуть розпічне ся акция, не знати. З Праги доносять: Президентів обох секций краєвої ради культури для Чехії, дра Кароля Прасека і дра Шрайнера завізвано до Відня, щоби там взяли участь в анкеті для справи запомогової, бо, як кажуть, правительство хоче потерпівшим від нещасть елементарних подати якусь хвилеву поміч. Молодоческий комітет екзекутивний під проводом дра Скарди і екзекутивний комітет ческої партиї радикальної ухвалили на своїх зборах дня 17 с. м. заняти выжидаюче становище, а то зі взгляду на неясну ситуацию.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що Є. Вел. Цісар приїде в перших днях січня до Будапешту, щоби взяти участь в торжественнім закритю угорского парляменту. З пояснень ґр. Тіши, які він дав в ліберальнім клюбі, вернувши з Відня, виходить, що правительство угорске під конець сего місяця, мабуть дня 28 заапелює ще раз до опозициї, хоч вже нині можна бути певним, що тота проба не придасть ся до нічого. Нові вибори відбудуть ся відтак в послїднім тижни січня, а закінчать ся в перших днях лютого, так, що нова палата послів буде могла зібрати ся около половини лютого.

Коли ще хто доси вірив в можливість заведеня в Росиї конституциї, того можуть переконати о чімсь зовсім противнім ті вісти, які тепер щораз частїйше надходять з Росиї. Хоче ся майже вірити в той здогад, що о конституциї вільно було в Росиї доти говорити, доки не покликано відповідної скількости войска на далекий Всхід; тепер, коли вже нема обави розрухів, привиди можливости конституциї зачинають так борзо щезати, як були появили ся. Так розійшла ся в Петербурзі чутка, що цар Николай II. по нараді з міністрами в т. зв. Зимнім Двірци відмовив рішучо заведеня конституциї, кажучи, що обняв по батькови самодержаве і чує ся в обовязку передати ту власть ненарушену свому синови. А льондоньскі ґазети доносять знов з Петербурга: Доба реформ, яка дня 19 падолиста розпочала ся конґресом земств, закінчила ся в четвер дня 15 с. м. указом царским відкидаючим проєкти конституциї. Дальше доносять з Петербурга через Берлин: Управа цензури заборонила окремим окружником всім ґазетам писати о конґресах, зборах, резолюциях і розрухах стоячих в звязи з конституциєю як і взагалї про всї прояви конституцийного руху. Берлиньска ґазета „Post“ доносить, що цар згодив ся лиш на заведене деяких реформ, а іменно: на розширене земств на польский край і Литву та на збільшене компетенциї земств і обмежене права контролї і заказу правительства в справах земств; дальше на знесене кари вигнаня в дорозї адміністративній і на запоручене свободи особистої, совісти і віри, а наконець на розширене автономії громадскої в містах.

Росийска аґентия телеґрафічна доносить: По послїдних розрухах в Петербурзї дня 11 с. м. зачала ся аґітация і серед московских студентів, межи котрими московскі социялісти і революціоністи ширили відозву завзиваючу до демонстрациї в днях 18 і 19 с. м. Дня 18 с. м. в полудне зробило ся на улицях в середмістю незвичайно гутірно а около 2 год. зібрали ся тисячі людий і почали співати революцийні пісні та обносили велику хоругов з ворожими для правительства написями. Полі-

---

17)

Росийско-японьска війна від еї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Новий атак на Порт Артур зовсім не застрашив адмірала Макарова і він лиш подвоїв свою енерґію і тим більше слїдив за рухами неприятеля. Дня 26 марта дав він знати до Петербурга, що їздив зі своїми панцирниками, кружляками і торпедовцями далеко на море, щоби зрекоґноскувати сусїдні острови. Здає ся однакож, що Макаров або в иньшу їздив сторону або може занадто близько берегів держав ся, бо в противнім случаю міг би був відкрити японьску фльоту, котра вже лагодила ся до нового атаку на Порт Артур сеї ночи. Японцї постановили були спробовати другий раз, чи не удасть ся замкнути пристань затопленими кораблями, а Макаров так доносив о тім свого часу.

Сеї ночи о 2 ій год. пробовав неприятель другий раз замкнути в'їзд до внутрішної пристані. В тій цїли выслав він чотири великі пароходи торговельні в супроводї шість лодий торпедових до в'їзду. Ми добачили неприятельскі кораблї ще в пору в сьвітлї рефлекторів і стали їх острілювати як з батерий так і з кораблїв „Бобр“ і „Отважний“ стоячих на варті. Щоби не дати неприятельским кораблям перебити ся, виступив командант торпедовця „Сильний“, поручник Криніцкий против неприятеля і розбив торпедом передний конець того парохода, що плив попереду. Він тоді завернув на право, а за ним поплили два другі пароходи, так, що всї три підплили під беріг більше на право від в'їзду. Четвертий пароход пішов на ліво і затонув також з боку від того місця, котрим в'їздять кораблї. Торпедовець „Сильний“ розпочав тоді борбу з шести неприятельскими торпедовцями. При тім згинув інжинір і 6 мужа, а командант і 12 моряків було зранених. На другий день надплили неприятельскі лінієві кораблї і відділ кружляків. Я виступив против неприятеля з повіреною менї фльотою. Друга проба Японцїв заперти в'їзд до Порт Артура не удала ся так само як і перша, завдяки енерґічній оборонї морской і сухопутної збройної сили. В'їзд до пристанї єсть зовсїм вільний. В отсих послїдних словах містила ся й найбільша вага цїлої вісти. Проба Японцям дїйстно не удала ся.

Комендант кріпости ґен. Смірнов прислав був до Петербурга таку вість о сїй борбі: В ночи, коли місяць вже був зійшов, пробовали Японцї замкнути в'їзд до пристанї і вислали в тій цїли чотири брандери в супроводї фльотиллї торпедовцїв. Около 2 год. 15 мін добачили кораблї, стоячі на вартї, і батериї, що надпливають неприятельскі кораблї і почали сильно до них стріляти. Перед брандерами плили лодки торпедові, а в значній віддалї за ними більші кораблї, котрі почали стріляти на кріпость, щоби тим способом підпирати роботу торпедовцїв і брандерів. Внаслідок сильного артилерийского огню і сьмілого виступленя наших лодий торпедових, не доплили брандери до в'їзду. Два брандери виїхали коло Золотої Гори на підводну лаву; третий, що плив за тамтими, поцїлили торпедом наші торпедовцї і він затонув, а четвертий вдарив передним кінцем в давнїйше затоплений японьский пароxід коло Маячного Города і також затонув. На затоплених кораблях знайдено скорострільні пушки Гочкіса 3 центим. калїбру, з котрих стріляно на наші торпедовцї. З кождого із затоплених кораблїв спущено лодку для ратованя залоги. Здає ся, що лиш одна з тих лодок виратувала ся.

Около 4 год. рано відступили ся неприятельскі торпедовцї і канонада притихла. Командуючий адмірал Макаров виїхав зараз на паровій лодцї на рейд, щоби придивити ся неприятельским затопленим кораблям. Досьвіта о 5 год. добачено в полудневій сторонї від Порт Артура неприятельскі торпедовцї, на котрі зачали стріляти наші батериї. Около 6 год. показала ся на обидї наша ескадра. Наша ескадра вирушила против неї. О 6 год. 30 мін. почали батериї стріляти. Але канонаду кораблїв і батерий небавком застановлено, бо японьска ескадра почала плисти на полудневий всхід, уникаючи очевидно борби. Около 10 год. щезла неприятельска ескадра на обидї.

Урядовий звіт адмірала Того о сїм атаку каже: Дня 27 марта о годинї пів до 4 рано підплили чотири кораблї призначені до затопленя аж до в'їзду до пристанї в Порт Артурі; їх супроводжала фльотилля торпедовцїв і контрторпедовцїв. Мимо осьвітленя неприятельскими рефлекторами плили тоті кораблї про-

ция почала розганяти людий а хтось із товпи стрілив до поліциї. Тоді почала поліция руба ти шаблями і розігнала товпу. Також і в инших сторонах міста були демонстрациї. По стороні демонстрантів було 9 людий зранених а по стороні поліциї 12; два поліцияни були легко пострілені. Арештовано 43 осіб, головних виновників і ті будуть ставлені перед суд.

О страшній борбі доносять з під Порт Артура. Японці по найлютійшій борбі, яка взагалі була доси під Порт Артуром, взяли форт Тункікваншан. Від кількох неділь будували Японці два тунелї на 40 стіп довгі з чотирома підземними розтоками і заложили в них сім мін. У викопаних ровах аж до хвили вубуху мін позістали два відділи охотників. Коли міни вибухли, виступив перший відділ до атаку, але так скоро, що вибух ще захопив Японців і богато з них згинуло. Другий відділ двома величезними проломами у валах форту впав до середини і тут розпочала ся страшна борба. Росияни стоячі на валах згинули а проча залога поза барикадами з міхів, наповнених землею, ставила завзятий опір. По 10-годинній борбі Японці заняли форт, вистрілявши майже всю залогу.

Новинки.

Львів дня 21-го грудня 1904.

— **Іменованя.** Учителї школи деревляного промислу в Коломиї Едв. Подґурский і Ант. Ґоліґовский одержали титул професорів. — Ц. к. краева Рада шкільна затвердила в учительскім званю і надала титул професора Іванови Лебедзкому учителеви в ґімназиї в Самборі та іменувала Ярослава Гординьского заступником учителя в рускій ґімназиї у Львові.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** оповіщує, що з двем 1 січня 1905 заводить ся при почтовім уряді в Залучи службу сільского листоноса для місцевостий Залуче і Княже.

— **Почетне горожаньство.** Рада міста Озерян на засїданю дня 16 с. м. надала почетне горожаньство п. Каролеви Мільнерови, радникови Намістництва і управителеви староства в Борщеві.

— **Дезертир.** Команда 15 п. п. повідомила вчера поліцию, що утїк з касарнї вояк 12 компанії Теодор Сїдельник.

— **Убийчий замах в шпитали.** З Будапешту доносять, що в тамошнім шпитали убогих, в часї поранної лїкарскої візити дра Теодора Пратнера, добула одна з недужих Людвика Демень бритви і вбила ей так глубоко в шию лїкаря, що бритва лишила ся в карку. Недужу віддано під нагляд лїкарский до заведеня божевільних.

— **Самоубийство арештанта.** В Надя Бечкерек на Угорщинї повісив ся в своїй казни день перед судовою розправою арештант Християн Тїльов обжалований о злочин скритоубийства.

— **Против надмірного числа** кандидатів есть дотепний спосіб в канадийскій ординациї виборчій. Після приписів тої ординациї мае кождий кандидат зложити до депозиту суму 200 долярів, котра — наколи кандидат упаде — припадае в користь правительства. В часї послїдних виборів дня 3 падолиста с. р. перепало при виборах 12 кандидатів, на чім правительство Канади заробило на чисто 1400 долярів.

— **Обмежене еміґрациї до Америки.** В Вашинґтонї роблять заходи в кругах державних, щоби обмежити імміґрацию. котра не приносить Сполученим Державам ніякої користи, але ще шкодить. Імміґрацийний комісар, що довший час студіював еміґрацийний рух в Европі, вернув вже до Америки і здав тут справу із своїх спостережень. Найбільше людий еміґруе до Америки з Італії і з Угорщини. Люди ті жиють в Америцї дуже ощадно і кождий зложений гріш відсилають до старого краю. В сей спосіб міліони американьских долярів ідуть рік-річно до Европи. Отже комісар робить предложене щоби справу імміґрациї припоручити до розслїдженя осібний комісиї, котра би також обдумала средства спиненя некористної для Спол. Держав імміґрациї.

— **Процес против убийників Плевого** відбув ся — як звістно — сими днями в Петербурзї. Перед палатою справедливости панував оживлений рух. Поліция стерегла порядку, причім сконсиґновано часть ґарнїзону. Акт обжалованя ствердив, що замах на міністра Плевого доверщено на приказ „боевої орґанізациї“ партиї социялїстів-революционерів, тої самої, котра спрятала зі сьвіта в 1902 р. міністра внутрішних справ Сіпяґіна, а в 1903 р. уфаньского ґубернатора Богдановича, котра довершила атентату на харківского ґубернатора Оболеньского і приготовлювала ся до убитя надпрокуратора синоду Побєдоносцева. Зараз по іменованю Плевого міністром партия, засудивши его на смерть, приступила до дїла. Дня 31 марта с. р. до Петербурга прибув член „боевої орґанізациї“, шляхтич Алексій Покотилов, що укривав ся доси за границю. Замешкавши в „Північнім готелю“, взяв ся наповняти маґнезіовим динамітом дві бомби, призначені для Плевого, але наслїдком експльозиї бомби сам погиб. Мимо сеї неудачі партия социялїстів-революционерів приготовляла ся дальше до замаху. Підняли ся того дїла: син купця б. студент московского універзитету, Юрий Сасонов і міщани з Книшина ґродненьскої ґубернії Шимель-Лейба Сїкорский. Перший з них був вже два рази потяганий до одвічальности в політичних справах і був висланий на 5 лїт до всхідного Сибіру, але утїк з дороги за границю. Сїкорский мешкав перед тим в Білїмстоцї, звідки виїхав до Вильна, а звідтам до Петербурга. Акт обжалованя описуе подрібно бомби, ужиті революционерами на Плевого. Вибухали з нечуваною силою, сїючи смерть в окрузї 15—20 кроків та грозячи поважною небезпечностию в віддаленю 60 кроків. Кинена Сасоновом бомба убила міністра на місци, задаючи ему богато ран. Коли Сасонов побачив, що міністер не живе, сам поранений і лежучи на земли, крикнув: „Нехай живе социялїзм!“ Спільник Сасонова, Сїкорский, бачучи, що нема що робити, віддалив ся. Щоби позбути ся бомби, удав ся над ріку Неву, там наняв собі перевізника і кинув

стісенько до в'їзду, але неприятель відкрив їх у віддалї двох морских миль і кораблї, що стояли на вартї, та побережні батериї з обох боків почали їх сильно острілювати. Мимо того удало ся завезти кораблї аж до внутрішного рейду. „Чійомару“ станув тут може на пів кабля далеко від берега на західнім боцї Золотої гори, де его розсадили і затопили. Коли „Фукуімару“ на лїво від згаданого повисше корабля але трохи дальше наперед хотів спустити якор, поцїлило его торпедо, пущене з неприятельского контрторпедовця, і він затонув. „Йошікомару“ станув на якорі на лїво від „Фукуімару“ і его розсадили. „Джонеямамару“ поплив помежи „Фукуімару“ і „Чійомару“ та станув на якорі по середині внутрішного рейду. Корабель той поцїлило там неприятельске торпедо і він перехилив ся та пішов широким боком на спід не далеко від лївого берега. Проба замкненя пристані відбула так, як повисше описано; але помежи „Йошікомару“ і „Джонемамару“ лишило ся ще вільне місце так, що на жаль не удало ся пристань зовсїм замкнути. Тоґо розповідае відтак, хто ранений а дальше каже:

Наші торпедовцї „Авотака“ і „Цубама“ стрітили ся підчас походу з кораблями призначеними до затовпленя у віддалї одної морскої милї від в'їзду до пристані з неприятельскими контрторпедовцями і розпочали з ними борбу. Їм удало ся неприятельскі кораблї сильно ушкодити і здае ся, що в однім розбили котел, бо коли він завертав назад, то видко було, що з него виходить дуже сильно пара. По скінченю атаку і по забраню залоги з пароходів добачили ми неприятельский корабель при сподї Золотої гори, котрий очевидно не міг вже зовсїм маневрувати. Хоч наші контрторпедовцї і лодки торпедові аж до часу, коли зачало свитати, стояли так близько, що їх могли засягнути неприятельскі батериї, з котрих їх сильно острільовано, то все-таки они не потерпіли ні найменшої шкоди.

Корабель, про котрий тут Тоґо говорить, то очевидно торпедовець „Сільний“, про котрий опісля доносили Макаров і Алексїев, що японьскі ґранати розбили на нім машину і комини; він вже не міг запласти до порту, лиш виїхав умисно на підводну лаву Золотою Горою, звідки его опісля затягнули до пристані. Тепер же послухаймо ще, що розповідае о сїм атаку очевидець Немирович-Данченко, котрий яко кореспондент російских ґазет був під ту пору в Порт Артурі. Він каже:

Зараз по рівночи настала була така пітьма, що хоч очи виколи. Нараз о 2 год. 15 мін. в ночи роздав ся вистріл з пушки а за ним борзо другий і третий. То рефлектори осьвітлюючи море на всі сторони, відкрили неприятеля. Від панцирника „Петропавловск“ відчалила парова лодка і повезла адмірала Макарова, полковника Аґапева і поручника Кедрова. Рівночасно дали торпедовцї „Сільний“ і „Рєшітельний“ сиґнал до атаку на неприятеля. Безпосередно по тім почав „Сільний“ стріляти і пустив одно торпедо, котре першому японьскому пароходови розбило передний конець. Японьскі пароходи плили повною силою пари і стали сипати на „Сільного“ кулями з пушок Гочкіса. „Сільний“ пустив друге торпедо. Японьскі пароходи осїли зараз на днї близько берега. Коли поручник Криніцкий, командант „Сільного“, знищив японьский брандер, побачив з лївого боку від себе пять неприятельских торпедовців а здалека великі кораблї. „Сільний“ пустив ся стрілою на неприятельскі торпедовцї і посипав на них градом куль. По кількох хвилях щез неприятель серед темноти.

Тимчасом „Бобр“ і „Отважний“ стріляли безнастанно на неприятельскі брандери і на лодки, які з них спущено. В тій хвили добачив командант „Рєшітельного“ великий пароход, що плив простісенько на середину в'їзду до пристані; командант почав сейчас стріляти в той пароход і приказав поручникови Волкову пустити торпедо під той корабель. Зараз по тім вибуло торпедо під пароходом і він затонув. Тимчасом показали ся знову неприятельскі торпедовцї і завели з „Сільним“ нерівну борбу. Небавком японьскі ґранати ушкодили машину і керма перестала вже робити. Інжиніра механіка Звереза і шість людий забило. Криніцкий постановив длятого відступити від атаку і пустив ся назад до внутрішної пристані; але він бояв ся, що застрягне десь у в'їздї до пристані і завалить его і длятого постановив виїхати кораблем на підводну лаву під Золотою Горою. Рівночасно вислав він лодку з кількома офіцирами, щоби они гасили найблизший горіючий японьский пароход. Та й „Отважного“ вислано також лодку. Ледви що японьскі брандери станули на призначенім місци, як на завізване Макарова поручники Кедров і Азарев та старший моряк Пілсудский з „Бобра“ вибрались добровільно гасити огонь на брандері. Виставляючи свое житє на як найбільшу небезпечність попереривали тоті відважні люди проводи від пекольних машин і угасили огонь. Ту саму вельми небезпечну задачу сповняв на иншім пароходї поручник Лавров.

По сїм неудалім атаку настав був знову на якийсь час спокій. Японьска фльота держала ся здалека, боячись російских батерий, а російска фльота під проводом адмірала Макарова почала щораз сьмілїйше виступати і пускала ся навіть далеко на широке море. Ще того самого дня, скоро лиш японьска фльота відступила ся від Порт Артура, поплила російска фльота аж до островів Міаутау, що лежать посеред проливу Чілї на 60 кільометрів від Порт Артура, а може на яких 40 кільометрів від шантуньского побережа, і затопила там японьский пароход „Гайеї“ та взяла в неволю часть его залоги зложену з Хінців і Японців, разом 17 мужа.

12. Военна акция в Кореї. — Стичка під Чинджу. — Віджу. — Катастрофа на „Петропавловску“.

Японцї звернули були всю свою увагу на то, щоби забезпечити собі перевіз сухопутного

убийчий знаряд у воду. То викликало підозріне перевізника, котрий і віддав Сікорского в руки поліциї. Кілька тижднів пізнійше рибаки добули з Неви тоту бомбу. Оба обжаловані признали ся до своїх вчинків, причім ані Сасонов, ані Сікорский не хотїли говорити о нічім, що не відносило ся безпосередно до замаху на Плевого. По переведеню розправи Сасонова засуджено на цїле житє, а Сікорского на 20 лїт примусових робіт.

— **Найдешевші переписні листки** на найблагороднїйшу цїль. Хто хоч трохи знає, в яких вогких та безсонїшних норах видїють бідні дїти в великих містах, хто, при надходячім Різдві і Новім Роцї, хоче зробити добре дїло, про котре не знала би навіть „лїва рука", хто памятає, що будучність народу лежить в шкільній молодїжи — сей купить хоть одну пачку переписних листків, з котрих весь дохід призначує ся на руску „Оселю вакацийну". Одна пачка (15 м.) 25 кр., одна штука 2 кр. Можна дістати у всїх руских склепах у Львові, та у всїх касинових товариствах і складах Народної Торговлї на провинциї. Замовляти можна у Вп. Ольги Варвіньскої ул. Собіщина 5.

Комітет рускої оселї вакацийної.

† **Помер** о. Іполит Дзерович, сьвященик-ювилят, парох міста Рогатина, вислужений декан, почетний совітник митрополичої консисториї, член археольоґічного товариства, дня 19 с. м. в 89 ім роцї житя, а 63-ім сьвященьства. Покійний був найстарший віком і сьвященьством в львівскій диецезиї, бо родив ся 1815 року, а висьвятив ся 1841 р. Від довшого часу ослабши на силах, не міг управляти парохією, а заступав єго сотрудник з правом управи. Покійник належав свого часу до визначнїйших сьвящеників і дбав особливо про шкільну молодїж, котрій в ріжний спосіб допомагав.

— **В своїй хатї своя правда і сила і воля!** Родимцї! І опять ми соколи галицкої Руси просимо Вас, любі Родимцї, о поміч в нашім розпочатім дїлї. Наші відзиви до складаня жертв на будову Сокільні прогомонїли без великого успіху. Але ми пукаємо в трете до Вас. Поможіть нам здвигнути Сокільню! поможіть нам довершити сей храм, а станесь він певно осередком орґанїзациї і народної служби. Про средства до здвигненя сокільскої сьвятинї Ви чуєте Родимцї що дня: се 10-коронові позички та льоси фантової льотериї. І вічно будуть ждати Вас ті самі поклики від Соколів: Набувайте позички! а Ви наші рускі Красавицї не забувайте про нашу фантову льотерию! Найже сей поклик не остане без успіху і нехай лепти Ваші вибудують дім не для нас а для Вас, бо ми нїчо инше як служба Ваша. Гаразд! — Старшина Тов-а ґімн. „Сокіл" у Львові.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 20 го грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·60 до 8·75; жито н. 6·60 до 6·75; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 6·50 до 6·80; ячмінь броварний 7·25 до 7·50; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 6·80 до 7·—; бобик 6·80 до 7·25; гречка 7·50 до 8·—; кукурудза нова 8·75 до 8·90; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 80·—; конюшина біла 55·— до 65·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 24·— до 28·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 грудня. Австро-угорскі посередники торговельні виїхали вчера вечером до Берлина і вернуть звідтам 24 грудня.

Відень 21 грудня. Приїхав тут угорский мінїстер фінансів Люкач.

Петербург 21 грудня. Російска аґенция телеґрафічна доносить: Ґубернатор Москви запротестував против резолюций ухвалених 13 с. м. на засїданю ради громадскої міста Москви. Рівночасно зажадав начальник міста кн. Ґоліцин на приказ мінїстра справ внутрішних формального поясненя, длячого допущено раду громадску до наради над справами, котрі переходять єї компетенцию.

Петербург 21 грудня. Царский указ розпоряджує поставлене на военний стопі і сформоване декотрих віддїлів войск военних округів: Варшава, Вильно, Київ, Казань, Петербург, Москва і Одесса в цїли збільшеня збройної сили на поли війни.

Льондон 21 грудня. Бюро Райтера доносить, що панцирник „Севастополь" нахилив ся о 10 степенів мабуть внаслїдок послїдних атаків торпедових. — З Токіо доносять, що „Севастополь" вже затонув.

Льондон 21 грудня. Бюро Райтера доносить з Шанґаю під датою 20 грудня, що там не сумніваються, що капітан російского контрторпедовця „Ґрозовой" був на забранім Японцями кораблі „Nigricia". Капітан мав при собі важні мапи і письма.

Льондон 21 грудня. „Daily Mail" доносить з Шанґаю під вчерашною датою з достовірного жерела, що сильна японьска ескадра, зложена з военних кораблїв і торпедовців в супроводї 15 вуглевих кораблїв єсть в дорозї на полудне в цїли заатакованя балтийскої фльоти.

Токіо 21 грудня. Японьский корабель вартовий „Асаґірі" прихопив вчера анґлїйский пароход „King Artur" в хвили коли той хотїв виїхати з Порт Артура. На пароходї були російскі офіцири від маринарки, котрі, як здає ся, хотїли дістати ся до балтийскої фльоти. „King Artur" буде завезений до Сасеґо, де суд морский порішить єго справу. Єсть здогад, що тому пароходови удало ся завезти депеші до Порт Артура. (Бач, які вірні союзники Японцїв тоті Анґлїйцї!)

войска до Кореї. Вся военна акция японьскої фльоти мала лиш то одно на цїли. Але рівно дїло ся не лиш о сам перевіз. Японьскі вожди і політики припускали вже наперед і зовсім справедливо, що війна не скінчить ся так борзо; треба отже було утворити для сукопутної армії тревалу підставу, на котрій би она могла опирати ся через цїлий час війни. Остаточно треба було числити ся із тим, що Росия могла би побідити, а тоді Японцї, змушені уступати ся, були би виставлені на як найбільшу небезпечність, скоро би не мали якоїсь кріпкої підстави. Тота підстава могла бути найдогіднїйше лиш в Кореї, а за тим промавляли ще й політичні взгляди. Длятого почали Японцї, як вже звістно, ще 2 марта висаджувати своє войско в Чінампо. Дня 8 марта заняли они місто Анджу в північно західній Кореї при гостинци із Сеуля над ріку Ялу, а звідси висунули свою передну сторожу аж до міста Чинджу.

Російске войско, як також вже звістно, заняло було мало що не цїлу північну Корею. Нинї, по тілько місяцях війни навіть дивно стає, чому Росияне відразу не старали ся в більшій силї заняти північну Корею; в сїм случаю були би они змусили Японцїв роздїлити свої сили зараз в самих початках, а тоді перехід через Ялу був би для них став ся далеко труднїйший і цїла війна була би набрала зовсім иншого напряму. Але не треба спускати з ока того, що Росия поправдї не була приготовлена до великої війни, а коли намістник Алексієв пуджав свого часу Японцїв російскою армією, котрої по правдї не було, то робив се лиш длятого, що дуже легковажив собі нарід в краю всходячого сонця; відтак і самі Росияни признають, що в перших початках не мали доброго проводу. Наслїдки того були такі, що Росияни не важили ся нїгде в Кореї ставити Японцям сильнїйший опір, лиш уступали в міру того, як японьске войско поступало наперед над ріку Ялу. Лиш коли розходило ся о докладнїйше розслїдженє сил неприятеля, запускали ся козаки Мищенка в більшу або меншу борбу з Японцями. Так було коло Пейян, так було дня 28 марта й коло міста Чинджу. Недалеко полудневої брами сего міста напали були козаки на віддїл японьскої кавалериї і піхоти, але по короткій борбі мусїли уступити ся і пішли в сторону як Віджу, а Японцї заняли Чинджу. Підчас сеї стички згинули на японьскій сторонї один офіцир і четири вояки від кавалериї, а один рітмайстер і 11 вояків було ранених. З російскої сторони погибло також кількох людей, а сїм до вісїм було ранених; але на побоєвищи знайдено лиш двох Росиян, прочих позабирали товариші на конї і втекли з ними.

Так представлювано сю першу більшу стичку в Кореї з японьскої сторони, а з російскої навіть надавано їй значінє великої битви. Ґен. Мищенко прислав був ґен. Куропаткінови такий рапорт о сїй стичці: Після оповіданя жителїв міста Чинджу згинуло в стичці дня 28 марта звиш 100 Японцїв, а 100 було ранених, котрих 500 корейских двигарів принесло до Анджу. Японцї стратили також богато коний. З ранений коло Чинджу російский капітан Степанов погиб внаслїдок ран. Росияни подавали число своїх погибших і ранених, як слїдує: трох офіцирів було тяжко ранених, а один легко, згинуло 3 козаків, а 12 було ранених, між сими 5 тяжко. Японьске правительство розіслало було своїм репрезентантам за границею таку звістку про сю стичку: „Дня 28 марта о 11 год. перед полуднем стрітили ся віддїли кавалериї і артилериї з неприятельскими козаками, що в силї яких 600 мужа заняли були Чинджу. Ми відперли неприятеля і заняли Чинджу. Наші страти виносять в погибших: 1 офіцир і 4 підофіцири і вояки, а в ранених: 2 офіцири і 10 підофіцирів та вояків. Страти неприятеля, як здає ся, суть нашим бодай рівні.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

Видання
Руского педагогічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточки 10 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. Др. А. Кельнер: Коротка істория педаґоґії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. *Ів. Левицкий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 сот. *Тарас Шевченко: Кобзар для дітий 30 с. Гордієнко: Картагинці і Римляни 20 с. *Юлій Верне: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. Др. Мих. Пачовский: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. Дзвінок з р 1894 4 К. Др. Мандибур: Олімпія 40 с Віра Лебедова: Гостинець дітям 50 с. *Василь В-р. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. *А. Глодзіньский: Огород шкільний 1 К. 20 с. Сальо: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 c. *А. К.: Робінзон неілюстрований 20 с. О. Нижанковский: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. *Дніпрової Чайки: Коза дереза 50 с Мапа етноґрафічна Руси-України 40 с. Барановский Приписи до іспитів 40 с. Дзвінок з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. Вол. Шухевич: Від Бескида до Андів 20 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капцї 40 с. Дзвінок з р. 1901 6 К. Остап Макарушка: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. *Т. Шевченко: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. *Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. Стефан Пятка: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. *Оповідання для дітий 40 с., опр. 54 с. *Мих. Коцюбиньский: Оповідання 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповідання 40 с., опр. 54 с. Василь В-р: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Л. Кримский: Переклади 40 с., опр 54 с. Картки з історії Руси-України. 40 с. *Д. Н. Мамина-Сибіряка: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Марко Вовчок: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. *Марта Борецка: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. *Ковалїв Стефан: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. *Др. Мих. Пачовский: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. *Гр. Л. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Поеми С. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. Оповідання М. Вовчка. II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. *Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. Шекспір в повістках 30 с., опр. 60 с. Дві могилї, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. *Леоніда Глїбова: Байки 10 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. Дніпрової Чайки, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. Учитель на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).